

ט"ז טבת תשפ"ה, 16/01/2025 החלטה
תיק 27172-11-22
שופט גד מינא

בית משפט השלום בתל

ת"א 27172-11-22 שגב נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט גד מינא

התובעת / המשיבה:

אמילי מורן שגב

באמצעות עו"ד עמית

נגד

הנתבעת / המבקשת:

מדינת ישראל

באמצעות עו"ד רינת רולניק ארז (פרקליטות מחוז ת"א –
אזרחי)

1. בהמשך להחלטה שניתנה בבקשת
העיכוב, המדינה תשיב לרשימת הבקשות
ורשימת העדים ותגיש רשימת עדים
מטעמה עד ליום 16.2.25.

2. נקבע לקדם משפט ליום 9.3.25 בשעה
8:30.

*** נחתם דיגיטלית ***

החלטה

פתח דבר

לפניי בקשת הנתבעת (להלן: "המדינה") לעיכוב ההליכים בתובענה זו וזאת עד לסיום הליך פלילי המתנהל כנגד בן זוגה של התובעת בבית משפט השלום בחיפה (להלן: "בקשת העיכוב").

עניינה של התובענה בטענת התובעת לפיה במסגרת חקירה פלילית נעשתה, על ידי המדינה (משטרת ישראל), פריצה לטלפון הנייד של התובעת באמצעות "תוכנת רוגלה בלתי חוקית". התובעת מבקשת לחייב את המדינה בפיצוי בסך של חצי מיליון ₪ בגין פגיעה בפרטיותה.

כנגד בן זוגה של התובעת, ראש עיריית חדרה לשעבר, תלוי ועומד הליך פלילי שבא לעולם כתוצאה מאותה חקירה. התובעת לא הועמדה לדין. המדינה מבקשת לעכב תביעה זו עד להכרעה בהליך הפלילי של בן זוגה של התובעת בטענה עיקרית שאי העיכוב עלול להוביל לשיבוש ההליך הפלילי.

התובענה בהליך זה בתמצית

1. התובעת הגישה כנגד המדינה תביעה כספית על סך של 500,000 ₪ כפיצוי בגין פגיעה נטענת בפרטיות התובעת – פגיעה שנגרמה, על פי הטענה, בעקבות פריצה סמויה למכשיר הטלפון הנייד של התובעת באמצעות "תוכנת רוגלה בלתי חוקית".

2. התובעת היא בת זוגו של מר צבי גנדלמן, שכיחן כראש עיריית חדרה (להלן: "גנדלמן").

3. נטען שבין השנים 2014-2018 ניהלה משטרת ישראל חקירה פלילית סמויה בעניינו של גנדלמן ואחרים בחשד לביצוע עבירות שוחד ועבירות נוספות. במסגרת זו, הגישה היחידה החוקרת בקשות למתן היתר להאזנת סתר למכשירי טלפון של החשודים בפרשה ובנייהם גם למכשיר הטלפון של התובעת שבאותה נקודת זמן היתה חשודה אף היא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-27172 שגב נ' מדינת ישראל

4. ביום 15.1.17 הגישה היחידה החוקרת בקשה להאזנת סתר לתקשורת בין מחשבים, ביחס למכשיר הטלפון של התובעת וזאת לתקופה שמיום 15.1.17 ועד ליום 15.3.17.
5. נטען שבעקבות הצו הפעילה היחידה החוקרת, בניגוד לדין, תוכנת פריצה המוכנה על ידה "המערכת" ששאבה ממכשיר הטלפון של התובעת מידע פרטי הכולל הודעות ותיעוד שיחות ואף יתרה מכך, ביצעה פעולות החורגות מהצו, אשר הובילו לקבלת אנשי קשר ומספר פרטי מידע נוספים, שלא ידועים לתובעת, ושהיו אגורים במכשיר.
6. נטען שלתובעת נודע על כך אגב ניהול ההליך המשפטי כנגד גנדלמן שם מסרה המדינה פרפראזה המעידה על השימוש בתוכנת הרוגלה ושאבת המידע החורג מהצו שניתן.
7. המדינה טוענת שיש לדחות את התביעה. נטען שפעולות המדינה חוסות תחת הגנות שבחוק הגנת הפרטיות שכן אלו בוצעו במתחם הסבירות ועל פי צווים שיפוטיים. כן נטען שהחריגה הנטענת היא מינורית עד כדי לא קיימת שכן המידע העודף לא הופק, לא עוין ולא הועבר לאף גורם, תוך הקפדה מחמירה על נהלי המשטרה וביצוע מידור מוחלט בין התוצרים שהתקבלו בהתאם לצווים שיפוטיים. כן נטען כי יש לדחות את התביעה שכן תכליתה האמיתית היא קבלת חומר המצוי תחת חיסיון בהליך הפלילי.

מהלך הדיון בתובענה עד כה

8. לאחר השלמת הגשת כתבי הטענות, התובעת הגישה רשימת בקשות וכן רשימת עדים מטעמה. בהחלטות מיום 23.1.24 התבקשה תשובת המדינה הן לרשימת העדים בשים לב לכך שהתבקש זימונם של עדים רבים מהמדינה כולל של כבוד השופטת שחתמה על הצו והן לרשימת הבקשות. המדינה שבה וביקשה (וגם קיבלה) הארכות מועד להגשת תשובתה לרשימת הבקשות וכן לרשימת העדים. בקשות הדחיה של המדינה חייבו גם דחייה של מועדי דיון קדם המשפט.
9. ביום 14.7.24 הגישה המדינה את בקשת העיכוב. התובעת הגישה תשובה לבקשה וביום 10.9.24 נערך דיון בבקשה. בתום הדיון ניתנה הצעת בית המשפט לסיום המחלוקות במתווה של פסיקה לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. התובעת הודיעה במעמד הדיון שהיא מסכימה להצעה. המדינה ביקשה לבחון. המדינה שבה וביקשה הארכות מועד למתן עמדתה להצעה ואף עדכנה כי "התקבלו מרבית האישורים הנדרשים" להצעה וכי "חלה התקדמות" ונדרשים רק אישורים "אחרונים". על יסוד בקשות המדינה, המדינה שבה וקיבלה הארכות מועד למתן עמדתה להצעה.
10. ביום 8.1.25 הודיעה המדינה שלא תוכל, בשלב זה, לקבל את ההצעה לסיום המחלוקות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-27172 שגב נ' מדינת ישראל

11. לאור הודעת המדינה, שבה וביקשה המדינה להורות על עיכוב הליך זה עד להכרעה בהליך הפלילי בעניינו של גנדלמן.

הטענות בבקשת העיכוב (בתמצית)

12. המדינה מבקשת לעכב את ההליכים בתובענה זו עד לסיום ההליך הפלילי בעניינו של גנדלמן בו עתידים להעיד עדי תביעה שהתובעת מבקשת לזמן לעדות בהליך הנוכחי. לחלופין, כך מבקשת המדינה, מתבקש עיכוב ההליך הנוכחי עד סיום שמיעתם של עדי התביעה בהליך הפלילי.

13. המדינה טוענת שעיכוב הליכים הוא המוצא האחרון ולכן בתחילה נעשה ניסיון לתאם ולסנכרן בין ההליכים באופן שלא יזהם את ההליך הפלילי וכי בסופו של דבר הגיעה המדינה למסקנה ש"אין מנוס" מהגשת הבקשה על מנת לאפשר ניהול ההליכים בצורה תקינה וסדורה.

14. התובעת מבקשת להוכיח שנפל פגם בהתנהלות המדינה בהפעלת צווי האזנת הסתר בעניינה באופן שגרם לפגיעה בפרטיותה. במקביל לכך, מבקש הנאשם (גנדלמן) להוכיח כטענת הגנה, כי נפל פגם באופן הפעלת סמכויות המשטרה ובתוך כך באופן הפעלת צווי האזנת הסתר בעניינה של התובעת. לכן, כך נטען, התביעה הנוכחית מהווה פיסה עובדתית מתוך מכלול העובדות שעתידות להיבחן בהליך הפלילי.

15. אחת מהטענות המרכזיות של ההגנה בהליך הפלילי שבגינה מבוקש לבטל את כתב האישום, היא טענת הגנה מן הצדק המבוססת בעיקר על אופן הפעלת האזנת הסתר בעניינה הפרטני של התובעת. בית המשפט בהליך הפלילי לא הכריע עדיין בטענה זו והטענה תוכרע רק לאחר שמיעת הראיות.

16. עוד נטען שעיון בפרוטוקולים של ההליך הפלילי מעלה שחקירות עדי התביעה מתמקדות בנושא השימוש בהאזנות סתר גם בעניינה הפרטני של התובעת והכל במטרה לבסס טענת הגנה מן הצדק.

17. על פי רשימת עדי התובעת, יתכן כי ייוצר מצב בו ידרשו להעיד בהליך האזרחי עדים בטרם יעידו בהליך הפלילי באותו נושא הנוגע להפעלת צווי האזנת סתר. כמו כן, קיים חשש כי עדים שיעידו בהליך האזרחי, ישאלו שאלות הנוגעות למידע שטרם נדון בהליך הפלילי.

18. לא ניתן לאפשר מצב בו ההליך האזרחי יקדים את ההליך הפלילי בעדויות המיוחסות לאותה מסכת עובדתית, בפרט כאשר ההליך הפלילי לא צפוי להסתיים בקרוב שכן הוא מצוי בעיצומה של פרשת התביעה. כמו כן, לא ניתן לקחת סיכון שההליך האזרחי ישבש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-27172 שגב נ' מדינת ישראל

את ההליך הפלילי, בפרט כאשר העדים הרלבנטיים (לעמדת התובעת) נשמעים ועתידים להישמע בהמשך בהליך הפלילי. ככל שלא יעוכב ההליך האזרחי הוא יקדים את ההליך הפלילי והדבר עלול לזרז את ההליך הפלילי.

19. כתב האישום בהליך הפלילי הוגש באוקטובר 2021 ולאחר מכן בוצעו בו תיקונים וביום 30.11.23 הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לגנדלמן ביצוע עבירות מרמה והפרת אמונים, מידע כוזב, קבלת דבר במרמה ושיבוש מהלכי משפט. פרשת התביעה החלה להישמע ביום 9.2.23.

20. התובעת אינה נאשמת בהליך הפלילי ושמה אף לא נזכר בכתב האישום, אך שמה מקבל ביטוי בחומר החקירה ובכוונת התביעה להציג ראיות הקשורות לתובעת.

21. ככל שייקבעו קביעות שיפוטיות או עובדתיות בהליך הפלילי ביחס לאופן הפעלת צווי האזנת הסתר בעניינה של התובעת, כחלק מטענת ההגנה מן הצדק, תהיה להן השלכה משמעותית על ההליך האזרחי.

22. ישנו קושי רב לגורמים בהליך האזרחי לבצע בירורים מול עדי התביעה (שוטרים בעיקר) בשל החשש מהשפעה אפשרית על העדים טרם עדותם בהליך הפלילי והרצון שלא לזרז את ההליך הפלילי.

23. גם שיקולי יעילות תומכים בבקשה שכן התיאום הבלתי פוסק עם גורמי התביעה מעכב את קידום ההליך האזרחי בצורה משמעותית.

תשובת התובעת לבקשה (בתמצית)

24. התובעת סבורה שיש לדחות את הבקשה.

25. לאחר שהמדינה הגישה שש בקשות ארכה להגשת התייחסות לרשימת העדים והבקשות, הגישה המדינה בחוסר תום לב את בקשת העיכוב.

26. ההליך הפלילי החל שנה לפני הגשת ההליך האזרחי. דבר לא השתנה מאז הגשת התביעה.

27. התובעת סבורה שיש לדחות את הבקשה על הסף שכן: (1) הבקשה אינה נתמכת בתצהיר; (2) המדינה מושתקת ומנועה להגיש את בקשת עיכוב; (3) שיהוי אדיר וחוסר תום לב של המדינה.

28. נטען שבמסגרת ההליך הפלילי ההגנה הגישה בקשה להסיר את החיסיון שהוטל על פעולות הקשורות להפעלת הרוגלה כנגד התובעת ועל התוצרים שהופקו במסגרת השימוש ברוגלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-27172 שגב נ' מדינת ישראל

המדינה טענה בתשובתה, במסגרת ההליך הפלילי, שהבקשה עוסקת במסמכים של התובעת שאינה נאשמת או עדה בהליך הפלילי וכי המסמכים המבוקשים לא מועילים או חיוניים להגנת הנאשם. על בסיס טענות אלה קבע בית המשפט בהליך הפלילי בהחלטה מיום 1.11.22 שהחומר נטול ערך להגנה ודחה את עתירת הסרת החיסיון. המדינה לא יכולה לדבר בשני קולות: בהליך הפלילי לטעון כי החומר הנוגע לשימוש ברוגלה נגד התובעת אינו רלבנטי להליך הפלילי ואין למסור אותו להגנה ומאידך בהליך האזרחי לטעון שטענות התובעת בקשר להפעלת הרוגלה כנגדה קשורות בקשר גורדי להליך הפלילי.

29. דוקטרינת עיכוב ההליכים בשל הליך פלילי נועדה בבסיסה להגן על הנאשם במשפט פלילי וזאת מפני הפללה עצמית.

30. לגופו של עניין, הטענות לשיבוש נטענות בעלמא. כמו כן, ההליך הפלילי עוסק בעניין אחר (אשמתו או חפותו של גנדלמן). אין סכנה לקביעות סותרות. בית המשפט בהליך הפלילי קבע שאין קשר בין השימוש ברוגלה כנגד התובעת לבין ההליך הפלילי. רק תני"צ כורש ברנור הוא עד שנכלל הן ברשימת עדי התובעת בהליך דן והן ברשימת עדי התביעה בהליך הפלילי וטרם העיד. העובדה שהוא יעיד בשני ההליכים אינה מצדיקה לעכב את ההליך שבכותרת. גם אם הוא יעיד בסוגיות משיקות, אין בכך דבר. הנחת המוצא היא שהוא יעיד אמת.

הדיון בבקשה

31. למדינה ניתנה אפשרות להגיש תגובה לתשובה (החלטה מיום 26.8.24), אך המדינה לא ניצלה אפשרות זו.

32. ביום 10.9.24 נערך דיון בבקשה. הצדדים חזרו על טענותיהם. מהדיון עלה שאין צפי לסיום שמיעת עדי התביעה בהליך הפלילי וממילא גם אין צפי לסיום ההליך.

דיון והכרעה

33. כלל מושרש הוא שאין מעכבים הליך אזרחי בשל קיומו של הליך פלילי וכי על מבקש העיכוב להראות שמתקיים "שיקול מהותי המצדיק סטייה מהכללי" (ראו רע"א 8545/23 ורידיס אינוורונמנט בע"מ נ' צור (נבו) 4.3.2024) (להלן: עניין ורידיס). כפי שהסביר בית המשפט העליון ברע"א 854/97 לופטין נ' מוניקה תכשיטים בע"מ (נבו) 30.4.1997, אין זה ראוי שמשפטיים אזרחיים יישארו תלויים ועומדים עד לסיום ההליכים הפליליים:

"הליכים משפטיים אזרחיים ופליליים צריכים להתנהל ביעילות וללא דחיות מיותרות, מה עוד, שאין לדעת מתי יסתיים ההליך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-27172 שגב נ' מדינת ישראל

הפילי ומתי ניתן יהיה להמשיך בהליך האזרחי. [...] התופעה של קיום משפטים אזרחיים ופיליליים באותו ענין נפוצה למדי. ואין זה ראוי שמשפטים אזרחיים יישארו תלויים ועומדים עד אשר יסתיימו הליכים פיליליים באותו ענין. לעיתים יכול העיכוב להימשך שנים [...]"

34. אין די בהוכחת קשר הדוק בין ההליך הפילילי לבין ההליך האזרחי ואף אין די בקיומה של השפעה אפשרית של ההליך הפילילי על ההליך האזרחי. על מבקש העיכוב להראות שמתקיים שיקול מהותי שמצדיק סטייה מהכלל. הפסיקה הכירה בשלושה שיקולים מרכזיים שיש בהם כדי להטות את הכף לטובת עיכוב ההליך האזרחי: **"פגיעה בזכויותיהם של המתדיינים בהליך; חשש משיבוש הליכי משפט; וטעמי יעילות"** (פסקה 12 לעניין ורידיס).

35. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה שדין בקשת העיכוב להידחות. להלן, אנמק.

36. ראשית, הבקשה אינה נתמכת בתצהיר. בבסיס הבקשה עומדות טענות עובדתיות בדבר חפיפה בין ההליך הפילילי לבין ההליך האזרחי. כך גם נטען לחשש משיבוש. הבקשה עמוסה בעובדות וחששות נטענים, אך תצהיר אין. למדינה ניתנה אפשרות להתייחס לטענה זו במסגרת זכות התגובה שניתנה לה, אך המדינה בחרה שלא לעשות כן.

37. שנית, לא ניתן להתעלם מהעיתוי המאוחר של הגשת הבקשה, ללא הצדקה. התביעה הוגשה בנובמבר 2022. כתב ההגנה הוגש במרץ 2023. כתב האישום בהליך הפילילי הוגש באוקטובר 2021. לא נטען לאירוע חדש שהתרחש לאחר הגשת התביעה שהצדיק את הגשת הבקשה רק ביום 14.7.24. בקשת העיכוב הוגשה לאחר שהמדינה שבה וביקשה (וגם קיבלה) מספר רב של הארכות מועד לצורך הגשת תשובה לרשימת הבקשות מטעם התובעת ולרשימת העדים. בכל אותן בקשות (למעט הבקשה האחרונה שם נרמז שאולי תוגש בקשה כלשהי – מבלי לציין איזו), טענה המדינה שהיא צריכה זמן כדי להשיב. על יסוד בקשות המדינה, המדינה גם קיבלה את הזמן שביקשה. לבסוף, במקום להשיב לרשימת הבקשות ולרשימת העדים, הוגשה הבקשה שמטרתה לעכב את ההליך. עיתוי הגשת הבקשה אינו עולה בקנה אחד עם החובות המוטלות על בעל דין.

38. שלישית, אף בהתעלם מהעדרו של תצהיר ואף בהתעלם מעיתוי הגשת הבקשה, החשש שמעלה המדינה בבקשה מפני "זיהום" או "שיבוש" ההליך הפילילי נטען בעלמא ללא הסבר מספק. הנטל לשכנע בצדקת הבקשה מוטל על המדינה, כאשר הכלל הוא שאין מעכבים הליך אזרחי בשל הליך פילילי. בענייננו, התובעת בהליך האזרחי כלל אינה צד להליך הפילילי ואף אינה עדה מטעם התביעה בהליך הפילילי. עצם קיומו של קשר נטען בין טענת ההגנה מן הצדק שמעלה גנדלמן בהליך הפילילי לבין טענות התובעת בהליך זה, אינו מספק לצורך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-27172 שגב נ' מדינת ישראל

עיצוב ההליך: "אין די בהוכחת קשר הדוק בין הליך הפלילי לבין ההליך האזרחי, ואף אין די בקיומה של השפעה אפשרית של ההליך הפלילי על ההתדיינות במסגרת ההליך האזרחי, כדי להורות על עיכובו של האחרון" (פסקה 12 לעניין ורידיס).

המדינה טוענת שלא ניתן לאפשר מצב שבו ההליך האזרחי יקדים את ההליך הפלילי בעדויות שמתייחסות לאותה מסכת עובדתית, כאשר העדים הרלבנטיים לעמדת התובעת נשמעים ועתידים להישמע בהמשך בהליך הפלילי. בעניין זה אציין מספר דברים: (1) מתוך העדים שהתובעת כללה ברשימת העדים מטעמה, רק עד אחד (תני"צ כורש ברנור) טרם העיד בהליך הפלילי; (2) המדינה לא מסבירה מדוע, בנסיבות העניין, עדות של שוטר בהליך האזרחי – גם אם יעיד לפני עדותו בהליך הפלילי – תשבש את ההליך הפלילי במקרה זה כאשר השאלה שנבחנת היא שאלת חוקיות החיפוש שבוצע על יסוד הצו שניתן והדין. בנסיבות אלו, לא הוסבר מה פוטנציאל השיבוש כאשר הבחינה היא לכאורה על יסוד מסמכים קיימים (כמו הצו); (3) ההליך האזרחי נמצא בשלב קדם המשפט. טרם הוגשו תצהירים וטרם הוגשו בקשות לזימון עדים וממילא טרם ברור מי ומתי יעיד בהליך האזרחי. בוודאי שאין הצדקה, בשלב זה, לעכב את ההליך האזרחי. לאחר שהתמונה ביחס לעדים בתיק זה תתבהר, אם תהיה למדינה טענה ספציפית ביחס לחשש לשיבוש ספציפי בגין עדות של עד כזה או אחר, המדינה תוכל להגיש בקשה מתאימה. בהקשר זה אציין שהעד היחיד שהתובעת כללה ברשימת העדים מטעמה שטרם העיד בהליך הפלילי הוא תני"צ כורש ברנור. בהחלטה מיום 8.1.25 התבקשה המדינה להבהיר עד ליום 15.1.25 מתי הוא צפוי להעיד. המדינה לא הגישה כל הודעה לתיק; (4) ליבת ההליך הפלילי כלל אינה קשורה לנושאים הנדונים בהליך זה, גם אם אחת מטענות ההגנה של גנדלמן היא טענת הגנה מן הצדק, בין היתר, בשל השימוש במערכת כלפי התובעת.

39. רביעית, גם שיקולי יעילות תומכים בדחיית הבקשה. ההליך הפלילי יארך עוד זמן רב. בשלב זה, אין אפילו צפי משוער לסיום פרשת התביעה. לכן, המשמעות של עיכוב הליך זה היא עיכוב של שנים רבות של ההליך האזרחי ללא צפי סיום, כאשר לא הוצג טעם שמצדיק זאת וכאשר ממילא התובעת אינה צד להליך הפלילי וקביעות, אם בכלל יהיו, שקשורות להפעלת המערכת בעניינה, ספק אם יחייבו את התובעת. המדינה טוענת שככל שייקבעו קביעות שיפוטיות או עובדתיות בהליך הפלילי ביחס לאופן הפעלת צווי האזנת הסתר בעניינה של התובעת (כחלק מטענת הנאשם להגנה מן הצדק), תהיה להן השלכות משמעותיות על ההליך האזרחי. מדובר בטענה ספקולטיבית שכן כלל לא ברור אם ייקבעו קביעות כאלה, אם כן מתי ומה תהיה, אם בכלל תהיה, השלכה על הליך זה.

הטענה של המדינה שהתיאום הבלתי פוסק עם גורמי התביעה מעכב את בירור ההליך האזרחי בצורה משמעותית, נטענה באופן כללי ולא משכנע. הטענה לפגיעה ביעילות ההליך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22-11-27172 שגב נ' מדינת ישראל

הפלילי שעלולה להתבטא בבקשות להעדה חוזרת ונשנית של עדי תביעה שסיימו את עדותם, בגין דברים שיעלו במסגרת ההליך האזרחי, היא טענה כללית שלא בוססה. מכל מקום, יש להניח שככל שיהיו בקשות כאלה הן ישקלו לגוף העניין.

גם טענת המדינה לפיה "המשך ניהולו של ההליך האזרחי במקביל עשוי לשבש ולסכל את ההליך הפלילי ולמנוע את בירור אשמת הנאשם, בגין עבירות מתחום השחיתות השלטונית המקומית שביצע לכאורה בעת ששימש בתפקיד ראש עיר", היא טענה כללית ולא משכנעת.

40. לאור כל האמור, לא מצאתי שהמדינה הצליחה לבסס חשש לשיבוש הליכי משפט שמצדיק את עיכוב התובענה. כך גם לא מצאתי ששיקולי יעילות מטים את הכף לטובת קבלת הבקשה.

התוצאה

41. בקשת העיכוב נדחית.

42. המדינה תשלם לתובעת הוצאות בסך של 7,500 ₪ שישולמו בתוך 30 ימים מהיום.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ה, 16 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

גד מינא, שופט

